

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

The Development of Communicative English-Speaking Skills for
Grade 5 Students by Activity-Based Learning

¹เขมชูดา ศรีสุวรรณ

Khemchooda Srisuwan

²สุรัตนา อติพัฒน์

Surattana Adipat

¹²คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง

¹²Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

¹Corresponding author, e-mail: khemchooda09@gmail.com

Received May 6, 2023; Revised September 11, 2023; Accepted: September 23, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านคูริง (มิตรภาพที่ 25) จังหวัดชุมพร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 15 คน โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 4 บทเรียน 2) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มีคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 12.23 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.07 และมีค่าเฉลี่ยทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 11.00 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.28 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่กล่าวไว้ว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยกิจกรรมเป็นฐาน สูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการพูด; ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร; กิจกรรมเป็นฐาน

Abstract

The purpose of this research was comparing the English-speaking skills for communication of grade 5 students before and after learning through Activity Based Learning. The target group in this research is 15 grade 5 students at Chumhonbankuring (Mittaphap 25) School who were studying in the second semester of the academic year 2022, using the purposive sampling. 1) English learning management plan by using Activity Based Learning for developing communicative English-speaking skills 2) English speaking skill's assessment.

The research results of comparing English speaking skills for communication of grade 5 students after learning through Activity Based Learning was significance higher than those before studying at the .05 level The students had an average score after studying of 12.23 and various values. The standard is equal to 2.07 in terms of controlling English speaking skills before studying, it is equal to 11.00 and has a standard value of 2.28. It must be used as the main basis that English speaking skills before studying is equal to 2.28 for communication of grade5 students. Learning is organized through by Activity Based Learning.

Keywords: Development of speaking skills; English for communication; Activity Based Learning

บทนำ

ปัจจุบันสังคมโลกเกิดความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพิ่มขึ้นการติดต่อสื่อสารและการเดินทางของข้อมูลที่รวดเร็ว เป็นผลทำให้ประเทศไทยต้องเร่งพัฒนาประเทศให้มีศักยภาพมากขึ้น เพื่อปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ที่ทำให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างประเทศทำให้ผู้ที่สื่อสารภาษาอังกฤษได้เปรียบในทุกทาง สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการที่มีการกำหนดนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียน เป็นคนที่ก้าวทันโลกและใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาเพื่อเตรียมพร้อมผลิตกำลังคนและ พัฒนาขีดความสามารถของบุคคล ให้มีความพร้อมและสามารถปรับตัวพร้อมรับความเปลี่ยนแปลงใน อนาคต ในศตวรรษที่ 21 ที่การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจำเป็นอย่างมาก และด้วยนโยบายรัฐบาลให้ ส่งเสริมบทบาทและยกระดับคุณภาพภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เป็น ประโยชน์ด้านการศึกษา การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และในการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อให้ สามารถพัฒนาประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เข้าใจความแตกต่างของการเมืองและวัฒนธรรม ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ การเรียนภาษาต่างประเทศช่วยให้ผู้เรียนมี วิสัยทัศน์ที่กว้างไกล สามารถใช้ ภาษาที่ถูกต้องสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ และสามารถถ่ายทอด วัฒนธรรมรวมทั้งเอกลักษณ์ไทยไปสู่ สังคมโลก นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในแง่ของการศึกษาต่อรวมถึงการ ประกอบอาชีพด้วย ซึ่งเป็นจุดหมายที่สำคัญของการปฏิรูปการเรียนรู้อะไรก็ตามสอดคล้องกับแผนพัฒนา

การศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2579) ที่ระบุว่าการศึกษาไทยในอนาคตต้องพัฒนาคนให้มีทักษะที่สำคัญ มีความรู้ความสามารถเพื่อการดำรงอยู่ในสังคมโลกาภิวัตน์ได้ การศึกษาภาษาต่างประเทศจึงสำคัญอย่างมากโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากการศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในประเทศไทยพบว่ายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยจะเห็นได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ การสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยที่ผ่านมาเน้นการสอนโครงสร้างทางภาษาซึ่งไม่สามารถทำให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองไปสู่การสื่อสารในบริบท และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ ผู้เรียนเรียนโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำแบบทดสอบ ทางด้านกระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายให้ปรับวิธีการเรียน การสอนจากการเน้นโครงสร้างไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรคำนึงถึงธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา กระบวนการเรียนการสอนควรมีลักษณะเป็นการเรียนรู้ตามธรรมชาติที่ใกล้เคียงกับการเรียนรู้ภาษาแรก คือ ภาษาไทย ที่เริ่มการเรียนรู้จากการฟัง และเชื่อมโยงเสียงกับภาพเพื่อสร้างความเข้าใจแล้วจึงนำไปสู่การเลียนเสียง คือ การพูด แล้วนำไปสู่การอ่านและเขียนในที่สุด การจัดการเรียนการสอนจึงควรเป็นการสอนเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง เช่นในปัจจุบันหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้ โดยประกอบไปด้วยสาระสำคัญ และมาตรฐานการเรียนรู้ 4 สาระ คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยในสาระของภาษาเพื่อการสื่อสาร เน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะภาษาต่างประเทศด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอ ข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากงานวิจัยการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) เป็นการจัดการกระบวนการสอนที่เน้นการทำกิจกรรมและลงมือปฏิบัติของผู้เรียนเป็นหลัก โดยมีหลักการที่สำคัญทำให้นักเรียนได้เกิดทักษะต่างๆ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนได้ค้นคว้าด้วยตนเอง ได้ใช้กระบวนการคิดแก้ไขปัญหาต่างๆ เกิดการวิเคราะห์ สังเคราะห์การเรียนรู้ และสามารถตกผลึกความรู้จากการเรียนการสอนเรื่องนั้นๆ ได้ด้วยตัวผู้เรียนเอง ซึ่งจะแตกต่างจากการนั่งเรียน ฟังบรรยายอย่างเดียว การเรียนโดยผ่านกิจกรรมทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ในระยะยาวและเรียนรู้อย่างมีความสุข การเรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมหรือการลงมือปฏิบัติ (Activity-based Learning) ซึ่งมีวิธีการและเทคนิคต่างๆ มากมาย โดยวิธีการที่สำคัญที่สุดก็คือ “การใช้ปัญหาเป็นฐานในการเรียนรู้” (Problem-based Learning) “การทำโครงการเป็นฐานในการเรียนรู้” (Project-based Learning) ล้วนแต่เป็น Activity-based Learning หรือ Active Learning (ปริญญา เทวานฤมิตรกุล, 2561)

การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนามาจากแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เผยแพร่ไปในปลายศตวรรษที่ 20 เรียกว่าการเรียนรู้ที่เน้นบทบาท และการมีส่วนร่วมของผู้เรียน หรือ “การเรียนรู้เชิงรุก” (Active Learning) ซึ่งหมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และบทบาทในการเรียนรู้จากกิจกรรมมากที่สุด หรือ “ใช้กิจกรรมเป็นฐาน” ซึ่งเป็นการใช้กิจกรรมเป็น

ที่ตั้งในการจัดการเรียนสอนเพื่อฝึกฝนหรือพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนด การเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ต้องมีกิจกรรมอย่างหลากหลายเพื่อให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ โดยใช้กิจกรรมและสื่อการสอนต่างๆ เป็นเครื่องมือเพื่อให้เกิดกระบวนการรับรู้และเรียนรู้ ซึ่งจะเริ่มจากง่ายไปหายาก การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนิยมใช้สื่อประสมประกอบด้วยภาพเคลื่อนไหว เสียง สีสัน เพื่อให้เนื้อหาเข้าใจได้ง่ายและสื่อความหมายสอดคล้องกับหัวข้อหรือเรื่องที่เรียน แนวความคิด หรือทักษะต่างๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ หรือการลงมือทำ เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนมากกว่าการฟังบรรยายเพียงอย่างเดียว เป็นการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะ การพูด ฟัง อ่าน เขียน และไตร่ตรองความคิดต่อเนื้อหาที่เรียน เน้นการพัฒนาทักษะการคิด ส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมจากการปฏิบัติและความต้องการของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ อีกทั้งในการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกผู้เรียนต้องเปลี่ยนบทบาทของตนเองจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ ในขณะที่ครูผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง ผู้สอนต้องลดบทบาทการเป็นผู้ให้ความรู้ลง เป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกและบริหารจัดการเรียนการสอน (ภัทรสร นรเหรียญ, 2562)

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนและจากการศึกษาวิทยานิพนธ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังเหตุผลทั้งหมดที่ได้กล่าวมานี้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนชุมชนบ้านคูริง (มิตรภาพที่ 25) จังหวัดชุมพร เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ก่อนเรียนและหลังเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านคูริง (มิตรภาพที่ 25) จังหวัดชุมพร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้อง รวม 15 คน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านคูริง (มิตรภาพที่ 25) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 15 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื้อหาที่ผู้วิจัยใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นเนื้อหาจากสารวิชาภาษาอังกฤษในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ15202 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Healthy habit

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน จำนวน 4 แผน 2) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานและแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.00 ถือว่าเป็นข้อคำถามที่มีคุณภาพเหมาะสม และนำข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขมาปรับปรุงแก้ไข หลังจากปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงนำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายโดยครูเป็นประเมินนักเรียนในการทดลอง จำนวน 15 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์คุณภาพในการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานหา ค่าความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน เพื่อเป็นการตรวจสอบเกณฑ์ของการประเมินและหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนนาค (α - Coefficient Cronbach) เท่ากับ .98 แล้วจัดพิมพ์แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ตามขั้นตอน ดังนี้ 1) ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งจัดทำขึ้นจำนวน 4 บทเรียน 2) ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยให้นักเรียนทำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ 4) ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยให้นักเรียนทำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นแบบประเมินฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน 5) วิจัยนำข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบแล้วไปวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าทางสถิติ และทดสอบสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้และรายงานผลของการวิจัยต่อไป

ผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ผลปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางเปรียบเทียบผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน (n = 15)

การทดสอบ	M	SD	z	Sig.
ก่อนเรียน	11.00	2.28	-3.42*	.001
หลังเรียน	12.23	2.07		

*p < .05

จากตาราง 1 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มีคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 12.23 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.07 และมีเฉลี่ยทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 11.00 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.28 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่กล่าวไว้ว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มีทักษะในพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากการใช้กิจกรรมต่างๆ ซึ่งสามารถช่วยให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นและมีความกล้าที่จะพูด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศศิธร ลิจันทร์พร ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้อด้วยกิจกรรมเป็นฐานโดยใช้แอปพลิเคชัน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยความมีวินัยสำหรับนักเรียนประถมศึกษาหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ศศิธร ลิจันทร์พร, 2556) และสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรสร นรเหรียญ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ภัทรสร นรเหรียญ, 2562) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมและทำให้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียน กล้าคิด กล้าแสดงออกและกล้าลงมือปฏิบัติ สามารถค้นคว้า หาความรู้ได้ด้วยตนเอง ผ่านการทดลองและการลงมือทำ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ต้องมีกิจกรรมอย่างหลากหลายเพื่อให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ โดยใช้กิจกรรมและสื่อการสอนต่างๆ เป็นเครื่องมือเพื่อให้เกิดกระบวนการรับรู้และเรียนรู้ ซึ่งจะเริ่มจากง่ายไปหายาก การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนิยมใช้สื่อประสมประกอบด้วยภาพเคลื่อนไหว เสียง สี สัน เพื่อให้เนื้อหาเข้าใจได้ง่ายและสื่อความหมายสอดคล้องกับหัวข้อหรือเรื่องที่เรียน ให้นักเรียนมีความกล้าสื่อสารและทักษะในพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

องค์ความรู้ใหม่

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษ ในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ที่ครูกำหนดขึ้น โดยให้นักเรียนสามารถแสดงบทบาทของตนเองได้อย่างคล่องแคล่ว มีความมั่นใจในตนเองและสามารถพูดได้อย่างราบรื่นต่อเนื่อง

สามารถแสดงความคิดเห็นในขณะที่พูด รวมทั้งเลือกใช้ศัพท์สำนวนได้อย่างเหมาะสม ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และออกเสียงได้อย่างชัดเจน

การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนามาจากแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เผยแพร่ไปในปลายศตวรรษที่ 20 เรียกว่าการเรียนรู้ที่เน้นบทบาท และการมีส่วนร่วมของผู้เรียน หรือ “การเรียนรู้เชิงรุก” (Active Learning) ซึ่งหมายถึงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และบทบาทในการเรียนรู้จากกิจกรรมมากที่สุด หรือ “ใช้กิจกรรมเป็นฐาน” ซึ่งเป็นการใช้กิจกรรมเป็นที่ตั้งในการจัดการเรียนการสอนเพื่อฝึกฝนหรือพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนด การเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ควรมีกิจกรรมอย่างหลากหลายเพื่อให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ โดยใช้กิจกรรมและสื่อการสอนต่าง ๆ เป็นเครื่องมือเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งจะเริ่มจากง่ายไปหายาก การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนิยมใช้สื่อประสมประกอบด้วยภาพเคลื่อนไหว เสียง สีสัน เพื่อให้เนื้อหาเข้าใจได้ง่ายและสื่อความหมายสอดคล้องกับหัวข้อหรือเรื่องที่เรียน แนวความคิด หรือทักษะต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ในแง่ดังกล่าว ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในการเรียนการสอน ได้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ หรือการลงมือทำ เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนมากกว่าการฟังบรรยายเพียงอย่างเดียว จึงเป็นการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะ การพูด ฟัง อ่าน เขียน และไตร่ตรองความคิดต่อเนื้อหาที่เรียน เน้นการพัฒนาทักษะการคิด ส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมจากการปฏิบัติและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งในการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกผู้เรียนควรจะต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ ในขณะที่ครูผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง ผู้สอนต้องลดบทบาทการเป็นผู้ให้ความรู้ลง เป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกและบริหารจัดการการเรียนการสอน (ภัทรสรนรเหรียญ, 2562)

การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) เป็นแนวทางการสอนที่มีความเหมาะสมมากในการนำมาใช้จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย ไม่เน้นการท่องจำ แต่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และการคิดจากการที่ได้ลงมือทำจริง (Gupte et al, 2018) นอกจากนี้การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานยัง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์และการร่วมมือกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้และมีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกัน สร้างวินัยในการทำงาน โดยผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ (ศศิธร ลิจันทรพร, 2556) การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน จึงนับได้ว่าเป็นแนวการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับสภาวะการณ์ในสังคมปัจจุบันที่ต้องการเร่งพัฒนาคนไทยให้มีทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในสังคมโลกได้จริง และองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สำหรับกระตุ้น ทบทวน และปูพื้นฐานความรู้ (Warm up) โดยครูจะต้องทำการกระตุ้น ทบทวน รวมถึงปูพื้นฐานความรู้ของนักเรียนให้มีความพร้อมสำหรับการเรียนรู้ในขั้นต่อไป

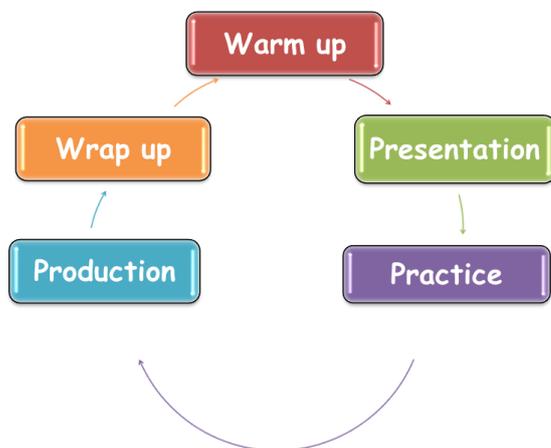
นอกจากนั้นยังเป็นการเปิดใจของนักเรียน และควรจะเริ่มจากความรู้ที่นักเรียนคุ้นเคยหรือมีความรู้มาก่อน หรือว่าเริ่มต้นจากสิ่งที่ย้ายไปหาสิ่งที่ยาก

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อนำเสนอเนื้อหาสาระ (Presentation) เป็นการนำเสนอเนื้อหาใหม่ ซึ่งครูจะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ให้ข้อมูลทางภาษา แก่นักเรียน โดยเน้นให้นักเรียนรับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย รูปแบบภาษา การออกเสียงคำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์

ขั้นตอนที่ 3 สำหรับฝึกฝนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Practice) ซึ่งครูจะเป็นผู้นำในการฝึกฝนที่จะเน้นให้นักเรียนจดจำรูปแบบ ความถูกต้องของภาษา และทำความเข้าใจความหมาย รวมถึงวิธีการใช้โดยทำการฝึกในกลุ่มใหญ่ก่อนเพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา และเปลี่ยนเป็นกลุ่มย่อยด้วยการฝึกเป็นคู่ แล้วจึงให้นักเรียนได้ฝึกเดี่ยว แม้ว่ากิจกรรมในขั้นตอนนี้จะต้องใช้เวลา แต่นักเรียน ก็จะได้ปฏิบัติจริง โดยครูมีหน้าที่เพียงกำกับดูแลให้การฝึกฝนดำเนินการไปอย่างมีความหมาย และเกิดความสนุกสนาน

ขั้นตอนที่ 4 ที่จะต้องมีการนำไปใช้หรือการบูรณาการความรู้ (Production) เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตัวเอง และครูเป็นเพียงผู้กำหนดสถานการณ์ ชี้แนะ และช่วยเหลือเท่านั้น ซึ่งอาจทำเป็นแบบฝึกหัด การร้องเพลง หรือการเล่นที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาที่ได้เรียนมาโดยอาจทำเป็นการบ้านหรือการสร้างสรรค์ผลงานใหม่จากความคิดของนักเรียนก็ได้

ขั้นตอนที่ 5 สำหรับสรุปความรู้ที่ได้รับจากกระบวนการเรียนรู้ (Wrap up) คือการสรุปองค์ความรู้ที่นักเรียน ได้รับจากกระบวนการในการจัดเรียนรู้ ดังภาพ

ภาพที่ 1 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

บทสรุป

นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มีทักษะในพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากการใช้กิจกรรมต่างๆ สามารถช่วยให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นและมีความกล้าที่จะพูดทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในการจัดกิจกรรมการ

เรียนการสอนของครูมีการเสนอตัวอย่างให้นักเรียนดูผ่านสื่อที่น่าสนใจ เช่น คลิปวิดีโอ การสนทนาที่เป็นการ์ตูน เหมาะสมกับวัยของนักเรียนทำให้นักเรียนสนใจ และเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย รวมถึงนำเสนอด้วยแถบประโยค บัตรภาพและบัตรคำ อีกทั้งในขณะที่ครูจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรม เป็นฐาน หากช่วงใดมีการใช้สื่อการสอนที่เป็นคลิปวิดีโอ ครูจะทำการหยุดคลิปเป็นระยะๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดตาม พูดซ้ำและได้ฟัง ให้เข้าใจชัดเจนมากยิ่งขึ้นทำให้นักเรียนนำโครงสร้างประโยค หรือคำศัพท์เหล่านั้นมาพูด นักเรียนจึงสามารถใช้ประโยคหรือคำศัพท์สื่อสารได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากนักเรียนได้ ฝึกพูดตาม พูดซ้ำจนเข้าใจทำให้สามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากผลการวิจัยพบว่าเมื่อพิจารณาผลการศึกษาค้นคว้าพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ทักษะการพูดของนักเรียนที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือหลักไวยากรณ์ กล่าวคือนักเรียนยังไม่เข้าใจหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร ยังเน้นท่องจำ มากกว่าการนำไปใช้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนยังขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ครูควรยืดหยุ่นเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมการพูดไม่ควรเร่งให้นักเรียนพูด ในขณะที่นักเรียนยังไม่พร้อม หากนักเรียนขาดความมั่นใจหรือไม่สามารถพูดได้ ด้วยตนเอง ครูควรใช้กลวิธีที่หลากหลายเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียน เช่น ให้นักเรียนจับคู่ หรือ พูดกับเพื่อนในกลุ่ม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน ซึ่งจะส่งเสริมให้นักเรียนสามารถฝึกฝนทักษะอื่นๆ ทางด้านภาษาอังกฤษได้ เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และ ทักษะการเขียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่นๆ เช่น นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นต้น เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.2 ควรนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานไปทดลองพัฒนาต่อยอดทักษะการฟัง การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.3 ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนการฟัง และการพูดเพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการฟัง การพูดภาษาอังกฤษในเรื่องราวที่ใกล้ตัว และอยู่ในความสนใจของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- ปริญญา เทวานฤมิตรกุล. (2561). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning). *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภัทรสร นรเหรียญ. (2562). การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศศิธร ลิจันทร์พร. (2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเป็นฐานโดยใช้แอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาบนอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่เพื่อส่งเสริมความมีวินัยของนักเรียน ประถมศึกษา ตอนปลาย. *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา*. คณะครุศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Festus, A.B. (2013). Activity-Based Learning Strategies in the Mathematics Classrooms. *Journal of Education and Practice*, (4)(2): 8-14.
- Gupte, G. et al. (2018). *Workshop A: Activity-Based Learning: disruptive innovation in educational cross three schools*. Retrieved [01 August 2022] from <http://bumc.bu.edu/jmedday/archieves/> 2016.

